

عنوان مقاله:

استفاده ترکیبی از چند روش در امکان سنجی قابلیت پیاده مداری معابر شهری

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی ایران، دوره 10، شماره 17 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

یویان شهبان - استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

پیاده مداری اهمیتی اساسی در ادراک هویت فضایی و دریافت کیفیت محیط دارد و به این لحاظ مورد توجه نظریه پردازان متعددی قرار گرفته است. با توجه به تلاش های اخیر برنامه ریزان و طراحان جهت تشویق مردم به پیاده روی، مدل ها و روش های بسیاری جهت امکان سنجی پیاده مداری معابر ارائه شده اما هر کدام تنها ابعاد خاصی از معابر را مورد بررسی قرار می دهند. جامع نبودن این روش ها موجب شد که در این پژوهش با تلفیق چند روش و مدل شامل: چیدمان فضا، ارزیابی کیفیت کالبدی مسیر، ارزیابی راحتی پیاده و شاخص های روش پادکس، رویکردی نسبتا جامع در سنجش پیاده مداری تدوین گردیده و در نمونه موردی های پژوهش به کار گرفته شود. استراتژی این پژوهش استقرایی و روش پژوهش توصیفی است. نمونه های موردی در این تحقیق معابر محله های باغ فردوس و زعفرانیه منطقه یک تهران می باشد. نتایج تحقیق حاکی از این است که هرچند وضعیت پیاده مداری در خیابان آصف از محله زعفرانیه براساس سنجش توسط مدل های چیدمان فضا و روش راحتی پیاده بر اساس سطوح سرویس، وضعیت بهتری نسبت به خیابان فیضی از محله باغ فردوس دارد اما نتیجه حاصل شده از ترکیب چهار مدل، خیابان فیضی را در وضعیت بهتری می شناساند.

کلمات کلیدی:

قابلیت پیاده مداری، PAWDEX؛ SPACES؛ PD، چیدمان فضا، معابر شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018041>

